

Usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 20.03.1968, sp. zn. 2 To 107/68, ECLI:CZ:KSCB:1968:2.TO.107.1968.1

Číslo: 31/1968

Právní věta: Ustanovení § 102 odst. 2 tr. ř. se vztahuje jenom na výslech osoby, která je v době dalšího řízení stále ještě mladší než patnáct let. Má-li tedy být v řízení před soudem proveden důkaz svědeckou výpovědí osoby, která byla vyslechnuta před dovršením patnáctého roku věku za dodržení podmínek § 102 odst. 1 tr. ř., ale v době výslechu před soudem již patnáctý rok dovršila, nelze provést tento důkaz přečtením protokolu bez podmínek uvedených v § 211 tr. ř.

Soud: Krajský soud v Českých Budějovicích

Datum rozhodnutí: 20.03.1968

Spisová značka: 2 To 107/68

Číslo rozhodnutí: 31

Číslo sešitu: 7

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Dokazování, Svědci

Předpisy: 140/1961 Sb. § 202 141/1961 Sb. § 102
§ 211 38/1961 Sb. § 19 písm. a

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 31/1968 sb. rozh.

Ustanovení § 102 odst. 2 tr. ř. se vztahuje jenom na výslech osoby, která je v době dalšího řízení stále ještě mladší než patnáct let.

Má-li tedy být v řízení před soudem proveden důkaz svědeckou výpovědí osoby, která byla vyslechnuta před dovršením patnáctého roku věku za dodržení podmínek § 102 odst. 1 tr. ř., ale v době výslechu před soudem již patnáctý rok dovršila, nelze provést tento důkaz přečtením protokolu bez podmínek uvedených v § 211 tr. ř.

(Usnesení krajského soudu v Č. Budějovicích z 20. března 1968, [2 To 107/68](#).)

V řízení o odvolání krajský soud podle § 258 odst. 1 písm. c), odst. 2 tr. ř. zrušil a vrátil soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí rozsudek okresního soudu v Jindřichově Hradci z 16. února 1968 sp. zn. 2 T 28/68, kterým byl obviněný uznán vinným trestnými činy pohlavního zneužívání podle § 242 odst. 1 tr. zák. a soulože mezi příbuznými podle § 245 tr. zák., spáchanými

tím, že v letech 1965 až 1967 prováděl soulože s vlastní nezletilou dcerou, narozenou 4. prosince 1952.

Z odůvodnění:

Ustanovení § 102 odst. 1 tr. ř. upravuje svědecký výslech osob mladších patnácti roků o okolnostech, jejichž ožívání v paměti by mohlo vzhledem k věku nepříznivě ovlivňovat mravní a duševní vývoj takové osoby. Proto také v odst. 2 tohoto zákonného ustanovení dovoluje zákon takovou osobu vyslechnout v dalším řízení, tedy i v řízení před soudem, jen v nutných případech. Ustanovení § 102 odst. 2 tr. ř. je třeba vykládat v souvislosti s ustanovením § 102 odst. 1 tr. ř., tzn., že je nutno především přihlížet k věku vyslýchané osoby.

Nedospělá dcera obviněného byla vyslechnuta jako svědkyně dne 25. října 1967, tedy zhruba šest týdnů před dovršením patnáctého roku věku. Při jejím druhém výslechu dne 23. ledna 1968 orgány přípravného řízení přehlédly, že v této době bylo svědkyni již patnáct let a opět ji vyslýchaly s přihlídnutím k ustanovení § 102 odst. 1 tr. ř.

V době konání hlavního líčení dne 16. února 1968 bylo tedy svědkyni již patnáct let, takže se na její výslech před soudem již nevztahovalo ustanovení § 102 odst. 2 tr. ř. Výrazem „taková osoba“ se v tomto ustanovení rozumí osoba, která byla před dovršením patnácti let věku v předchozím řízení vyslechnuta za okolností uvedených v § 102 odst. 1 tr. ř. a je v době výslechu v dalším řízení stále ještě mladší patnácti let. Dosáhne-li taková osoba v době, kdy je vyslýchána v řízení před soudem, již věku patnácti let, nevztahuje se na její výslech ustanovení § 102 odst. 2 tr. ř. a není proto možno provést důkaz přečtením protokolu o jejím svědeckém výslechu, nejsou-li splněny podmínky § 211 tr. ř.

V posuzovaném případě okresní soud tedy pochybil, když dceru obviněného v hlavním líčení nevyslechl s odvoláním na ustanovení § 102 odst. 2 tr. ř., ačkoliv jejím osobním výslechem měla být objasněna zásadní důkazní okolnost za situace, kdy obhajoba obviněného není jednoznačná a kdy při nedostatku jiných důkazů je nutno jednotlivé její verze pečlivě ověřovat právě touto svědeckou výpovědí.